

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

21 червня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 131/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

головуючого – Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Козлова А.Г., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Устименко В.С., Шиловой Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання про підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду Гуйвана Петра Дмитровича здійснювати правосуддя у відповідному суді, стосовно якого оголошено перерву відповідно до абзацу другого частини першої статті 88 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № І45/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду та затверджено Умови проведення конкурсу на зайняття вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду (далі – Умови).

Гуйван Петро Дмитрович 30 листопада 2016 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на зайняття вакантної посади судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Відповідно до Умов Гуйван П.Д. проходив кваліфікаційне оцінювання як науковець.

Комісією 05 грудня 2016 року прийнято рішення № 55/вс-16, зокрема, про допуск Гуйвана П.Д. до участі у конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Гуйвана П.Д.

Комісією 10 лютого 2017 року прийнято рішення № 47/вс-17 про допуск Гуйвана П.Д. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та добросовісність.

Гуйван П.Д. 16 лютого 2017 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого наорав 84 бали, і згідно з рішенням Комісії від 17 лютого 2017 року № 12/зп-17 його

допущено до виконання практичного завдання на етапі іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах процедури конкурсу до відповідних касаційних судів у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання Гуйван П.Д. набрав 66 балів та згідно з рішенням Комісії від 29 березня 2017 року № 23/зп-17 є таким, що допущений до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» у межах процедури конкурсу до Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16, (далі – Положення) під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Під час проведення кваліфікаційного оцінювання Громадська рада доброчесності 14 квітня 2017 року затвердила висновок про невідповідність кандидата Гуйвана П.Д. критеріям доброчесності та професійної етики.

За змістом висновку в його основу було покладено інформацію щодо відвідування кандидатом у 2015 році Російської Федерації – країни – агресора, з туристичною метою, незважаючи на загальновідомий факт агресії Російської Федерації, численні повідомлення про загибель військових та цивільних осіб - громадян України внаслідок агресії та отримання свідоцтва про визнання в Україні іноземного документа про освіту № 2775 (диплома ЄВ № 323662, виданого Московською державною юридичною академією 17 липня 1994 року) у період оголошення конкурсу до Верховного Суду й отримання наукового звання, свідоцтва на право зайняття адвокатською діяльністю, викладацьких посад, звання заслуженого юриста України без проходження процедури визнання диплому, отриманого у Російській Федерації.

У наданих поясненнях кандидат зазначив, що, перебуваючи на території Російської Федерації у 2015 році, відвідував родину давнього друга, з яким понад десятиліття пропрацювали на Чукотці і який наразі мешкає на Кубані, а також декілька разів здійснював вильоти до інших зарубіжних країн із міжнародних аеропортів Москви через оптимальність та фінансову вигідність умов здійснення обраних перельотів.

Стосовно несвоєчасного проходження процедури визнання диплому, отриманого у Російській Федерації, кандидат пояснив, що необхідність визнання в Україні зарубіжних дипломів з метою роботи виникла лише у 2015 році у зв'язку з виданням наказу Міністерства освіти та науки № 504 від 05 травня 2015 року «Деякі питання визнання в Україні іноземних документів про освіту, яким, зокрема, було затверджено Порядок визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів вищої освіти». Відповідно до законодавства України нострифікація документів здійснювалася саме з метою провадження професійної діяльності. Оскільки у 2015 році кандидат не працював, то звернувся із заявою про визнання свого диплому відразу, як почав працювати в Полтавському інституті бізнесу, тобто 08 вересня 2016 року. Жодного стосунку до початку добору суддів Верховного Суду та оголошення конкурсу дана процедура не мала.

Комісія зауважує, що поведінка кандидата на посаду судді Верховного Суду розглядається в площині дотримання високих стандартів поведінки, які встановлені для суддів, зокрема, статтею 56 Закону, Кодексом суддівської етики, затвердженим XI черговим з'їздом суддів України від 22 лютого 2013 року. За загальним правилом суддівської етики

суддя повинен бути прикладом законослухняності, завжди поводитися так, аби зміцнювати віру громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду, докладати всіх зусиль, щоб, на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини, його поведінка була бездоганною.

Зважаючи на викладене, за результатами вивчення матеріалів досьє кандидата Гуйвана П.Д. та наданих ним пояснень Комісія відхиляє висновок Громадської ради доброчесності про невідповідність Гуйвана П.Д. критеріям професійної етики та доброчесності як такий, що не містить інформації про вчинення кандидатом у зазначених поїздках будь-яких дій, що могли б поставити під сумнів бездоганність його поведінки або скоєння чим правопорушень.

Також Комісія критично оцінює доводи Громадської ради доброчесності щодо несвоєчасного проходження кандидатом процедури визнання диплому, отриманого ним у Російській Федерації, та зауважує таке.

Відповідно до статті 8 Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про взаємне визнання та еквівалентність документів про освіту і вчені звання від 26 травня 2000 року «диплом про одержання не менш ніж 5-річної вищої освіти очної форми навчання, що видається вищими навчальними закладами України III та IV рівнів акредитації, і свідчить про присвоєння випускнику відповідної кваліфікації спеціаліста, і диплом про вищу професійну освіту, що видається вищими навчальними закладами Російської Федерації і свідчить про присудження випускнику кваліфікації спеціаліста, визнаються на території України і Російської Федерації еквівалентними при продовженні освіти, у тому числі в аспірантурі і при влаштуванні на роботу відповідно до вказаних у них спеціальності і кваліфікації». В зв'язку з виданням наказу Міністерства освіти та науки № 504 від 05 травня 2015 року «Деякі питання визнання в Україні іноземних документів про освіту», яким, зокрема, було затверджено Порядок визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів вищої освіти, документи про освіту, видані іноземною державою потребували визнання на території України.

Згідно з абзацом п'ятим підпункту шостого пункту другого розділу IV вказаного порядку «заявник повинен звернутися для проведення процедури визнання до компетентного органу протягом першого місяця навчання або працевлаштування власника Документа». Згідно з абзацом другим пункту сьомого розділу V вказаного порядку наявність міжнародного договору між Україною та державою, освітньою установою якої видано Документ, не скасовує необхідності отримання офіційного рішення компетентного органу про визнання Документа. Пункт четвертий розділу IX того ж порядку передбачає, що строк надання Заявнику Свідоцтва про визнання Документа не може перевищувати 45 календарних днів з дня надходження усіх документів та інформації, необхідних для здійснення процедури визнання. Враховуючи викладене, до травня 2015 року визнання диплому, здобутого кандидатом у вищому навчальному закладі Російської Федерації, не вимагалось. За даними анкети кандидата та трудової книжки з 01 вересня 2016 року кандидат почав працювати на посаді професора кафедри соціально-гуманітарних дисциплін та здоров'я людини, а 08 вересня 2016 року — звернувся із заявою про визнання свого диплому про освіту та отримав свідоцтво про визнання в Україні іноземного документа про освіту № 2775-16 від 14 листопада 2016 року, тобто дотримався вимог, встановлених вказаним Порядком.

Відповідно до частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

Дослідивши досьє кандидата, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності та кандидата, 11 членів Комісії дійшли висновку, що Гуйван П.Д. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визнати Гуйвана Петра Дмитровича таким, що за критеріями професійної етики та добросовісності підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Комісії у складі колегії завершити проведення кваліфікаційного оцінювання стосовно кандидата на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду Гуйвана П.Д.

Головуючий

С.Ю. Козьяков

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова

С.О. Щотка